

Obsah

Barbara a barbar

Jaro

Žalozpěv /9/

Legenda o svatě Barbaře podle vyprávění svatého Josefa,
přestrojeného za barbara /10/

Budi tě vůně růže na polštáři /11/

Bílé paruky na našich pultitrech, vedle nás se na prvním jarním slunci sluní smaragdová
ještěrka /12/

Lesní pěšina /13/

Telefon často a dlouho zvonil, ale nezvedal jsem sluchátko /14/

Nezatáhli jsme záclonu, nezhasli světlo /15/

Zakázaná láska. Zakázáno šlapat po trávě /16/

Už jsem se naběhal tolik, že tři sta let mohu žít jak želva /17/

Hle, Ježíš se usmívá s kříže /18/

Nevím, pochopil-li jsem dobře, co zamumlal temný Hérakleitos /19/

Uchovejme největší tajemství světa /20/

Mrtví, a letí. Mnohé knihy zůstanou nedočteny, básně nenapsané /21/

Vyprávěl jsem ti, jak moje matka s břichem až po bradu stála na ulici a počítala bomby,
jež letadla shazovala na Sarajevo? /22/

Než popíšu korunu rozkvetlého kaštanu, odkvete /24/

Růžový sad /25/

Léto

Květy vášně /27/

Hadí polibek /28/

Držíme se dráčky jeden druhého jako netopýři ve dne stropu temné jeskyně /29/

Slunce je mince lesknoucí se na dně nebe /30/

Nebem procválali, duše, nahá lyriko, bílí lipicáni /31/

Moc nemluvíme, čteme si navzájem myšlenky /32/

Oživili jsme pohřbené v rodinných albech /33/

Když dědeček zmizel ve válce, babička se zamilovala do Ježíše /34/

Libal jsem tě na čelo při prohlídce výstavy Židé na území Jugoslávie /35/

Z výstavy Židé na území Jugoslávie jsme šli na oběd /36/

Nejprve jsme nakrmili holuby u Prešernova pomníku, potom ryby pod trojmostím /37/

O mnohá hrdinství se zasloužily nebesky modré oči /38/
Odhozen štít, zlomen meč /39/
Pospěš, žhárko, patronko hasičů, hoří Lisabon /40/
Ohni i zemi, co jim patří /42/
Srpnové ráno mě zastihuje u stolu pod olivovníkem a v tobě,
ještě zelené, budí se mladé slunce /43/

168/

Podzim

Vlak přijíždí ve stejnou dobu, jako odjíždí /45/
Klobouk ze zaječí srsti /46/
V hostinci U tmy klokotá víno, kouří se z polévky, bílé ubrusky vzlétají a slétají /47/
Noc mění naše životy, mění svět /48/
Najednou všichni vzhledli k prázdnému nebi /50/
Jsou i obyčejné životy, ale každá láska je neobyčejná /51/
Óda na radost /52/
Dlouho jsem věřil, že moje matka pracovala v cirkuse /53/
Ještě něco o ruce, jež mi noc co noc klade na psací stůl revolver a ráno jej uklízí /54/
A až zítra bude vítr profukovat dírou ve spánku /55/
Když si oholím vousy, je ze mne jiný člověk, zvlášť když si přitom uříznu ucho /56/
Mám chuť polibit každého policajta /58/
A v té knize jsme si podtrhli stejná místa /59/
Oplakal jsem dětství. Jedna slza smazala mys Dobré naděje, nešikovně nakreslený
inkoustem Leonhardi /60/
Spíme zády k sobě, ale díváme se stejným směrem /61/
Milovanka a Drahomil /62/

Zima

S jinovatkou ve vousech i vlasech /65/
Na čínský Nový rok ve znamení Draka jsme každý snědli dvanáct rozeinek /66/
Kdybych chodil po rukou, sníh by mi nepadal na hlavu, ale na chodidla /67/
Nebeský květ /68/
Aha /69/
Pokaždé jsi dlouho hledala zahrabané punčochy /71/
Voni vanilka, voní máta /72/
Řekl jsem, že je mi jedno, jestli spíš s jiným, a teď jsem v koncích /73/
Za okupaci Prahy může Kafka, říká nás přítel Tomáš Šalamun /74/

V myšlenkách na Jana Palacha /75/
Věčně mladý snoubenec smrti /76/
Večer v krasu. Vánek povívá trsem mladé trávy na čele básníka Kosovela /77/
Modlitba /79/
Koupání mrtvého. Dej pozor, aby se ti mýdlo nedostalo do očí /80/
Zazelenal se kůl, kterým mi probodli jazyk /81/
Živá tráva /82/
Schovejme se. Zakryjme si dlaněmi oči /83/
Zádušní mše /84/

/169

Sarajevská kniha mrtvých

Krvavé Velikonoce, krvavý Bajram v Sarajevu /87/
Letadla prorazila zvukovou clonu. Sirény. Nebezpečí útoku ze vzduchu /89/
Zatímco si Evropa s úsměvem potrásá rukou se zločinci /91/
Včera dopadaly granáty i na Begovu mešitu /92/
Zprávy ze Sarajeva i o něm jsou čím dál horší, a v Lublani nastal jasný a slunečný den /93/
27. května vybuchl granát v davu lidí čekajících v centru Sarajeva na chléb. Dvacet lidí zahynulo, třikrát tolik bylo těžce nebo lehce zraněno /96/
Vítěz není jistý, ale předem je znám poražený /98/
Taliře vroubené věnečky pomněnek, na mísách i šálcích ženy v krinolinách /100/
Nepoznávám už město, kde jsem znal každý kout /102/
Na každém místě a v každém čase /103/
Staré a nové hry /104/
Konečně z nebe padají sladkosti, ale děti to za zatemněnými okny nevidí /105/
Broskev větší než někdejší tříposchoďový dům, větší než slunce /108/
Nikdo netrhá dávno dozrálé třešně, kterých se letos urodilo jako nikdy /110/
Je čas divů, ale obyvatelé Sarajeva se už ničemu nediví /113/
Děti zestárlý, starci zdětinštěli /115/
Lucerna v městě bez elektřiny /116/
Slepá ulice /118/
Každá zeď v Sarajevu je Zeď nářků /119/
Při hašení jen jednoho z bezpočtu každodenních požárů zabili několik hasičů a další zranili /122/
Letiště je znovu uzavřeno, zastaveno posílání humanitární pomoci /124/
Rozbité zrcadlo, rozbitý obraz světa /126/
Jen láska se nebojí ostřelovačů /128/

Skok ohnivou obručí /130/

S mrtvými se našťástí není třeba dělit o poslední doušek vody, o poslední sousto jídla /131/

Mezi dobrem a zlem /132/

Když u strýce nebyl nikdo doma, otvíral jsem skříň a prohlížel si a ohmatával jeho dřevěnou nohu /134/

André Breton řekl: André Breton řekl Projdi /135/

Pustá země, mrtvé město, prázdný dům /137/

Na slepé koleji /138/

Kdysi město poezie, nyní město smrti. Lidé v něm žijí jen za zrcadlem /140/

Se starým zlatem vzpomínek a vůni smrti /141/

Nepředvídatelné jsou cesty lidského semene, semene světa /145/

Mnohé hroby uprchlíků po světě zarostou trávou, o hrobech mnohých se nikdo nikdy nedoví /148/

Domovy v paměti uprchlíků jako hnízda v paměti vlaštovek /150/

Čím větší je plamen svíčky, tím víc se zmenšuje její temný stín rýsující se na zdi /152/

Jak to přišlo, tak to všechno zas mine. Jenže do té doby bohužel uteče mnoho vody i krve /154/

Sarajevo, i když nebude, bude to, co bylo /155/

Bořitele znovu vystřídají stavitelé /156/

Návrat do města /158/

Dočasný pobyt /160/

Nakonec se nebude vědět, ani kdo klade otázky, ani kdo na ně odpovídá /163/

Slovo o sobě /165/